

«Από πότε η φωτογραφία;», ρώτησαν τα μικρά. «Από παλιά», δεν είχα όρεξη, δεν κοίταζα καν. «Από πόσο παλιά;», κάνεις καλά με πιτσιρίκια; «Από πολύ παλιά. Πριν τον καιρό του κρεμνυδοπόλεμου». «Πόσο παλιά δηλαδή;». «Ας πούμε μετά την μάχη της αγκινάρας!» «Δεν μας είπαν για τέτοιο πόλεμο, θα μας πεις;». «Έγινε τότε που ξεσηκώθηκαν τα κρεμμύδια και ζήτησαν ανεξαρτησία». «Ψέματα λέει». Βέβαια, σκέφτηκα, τα παιδιά δεν πιστεύουν τις ιστορίες που χάσαμε εμείς μικροί. Παιζουν το game boy, αδιαφορούν. Κοίταξα την φωτογραφία, να ξεμπερδέψω. Ημερομηνία 13 Μαΐου 1981. Τελευταία μέρα. Ένα τσούρμο πιτσιρίκια – η φωτογραφία που θα δείτε – μπρος στο σχολείο. Τι να πω, τι να καταλάβουν;

Πέρασαν είκοσι πέντε χρόνια. «Είχατε, game boy, τι κινητό είχες, έπαιζες rockemon», ακολούθησε ομοβροντία από απορίες. Τότε συνειδητοποίησα πόσο πίσω είχα μείνει. Πόσο σοβαρή είναι η σημερινή συνάντηση. Τι ακριβώς σημαίνει να είσαι απόφοιτος της τελευταίας τάξης αρένων του 2ου λυκείου. Ξέρω, πολλοί μπορεί να γελούν με αυτά, μα είναι αλήθεια ως την τελευταία λέξη. Έτσι σκέφτηκα τη σημασία. Είκοσι πέντε χρόνια είναι ολόκληρη ζωή. Δυστυχώς για μερικούς από τους συμμαθητές περισσότερο από μια ζωή. Θεωρώ την σημερινή συνάντηση πολύ σοβαρή. Δεν θα κάνω αναλύσεις βαθυστόχαστες. Μα τη στιγμή αυτή απολαμβάνουμε, ενώ άλλοι τρέχουν και δε φτάνουν! Φορές αισθάνομαι μικρότερος, λόγω έλλειψης υποχρεώσεων οικογενειακών, που συχνά ζηλεύω, όταν το καλοσκέφτομαι. Όπως συχνά αναπολώ τα χρόνια της ξεγνοιασιάς που δεν ξαναγουρίζουν. Θέλω να θυμάμαι τους πάντες όπως παλιά, με τα βαφτιστικά ή τα παρατσούκλια – προσωνύμια της εποχής. Αναφέρω μερικά, με την πεποίθηση ότι δεν θα παρεξηγηθώ. Είχαμε π.χ. έναν Παράβα, έναν Πανευτυχή, έναν Μπρούνο, έναν Σουπιά, έναν Ναύαρχο, έναν Χάρο, έναν Λέτσιο, έναν Λώρα, έναν.... Είναι σαν κώδικας που, μόνοι καταλαβαίνουμε. Καταργεί ταυτότητες, δηλώνει βιώματα πλούσιας εποχής. Όσο για μένα είχα δυο, τρία, θα προτιμήσω το πιο συνηθισμένο, το δικήν επιθέτου ουσιαστικό της γλώσσας μας, το τρισύλλαβο με τα τρία άλφα. Μόνο να θυμίσω μερικές στιγμές, ξεχωριστές στην αντίληψή μου.

- Έκθεση βιβλίου (Μάρτης 80)
- πρώτο πάρτι της χρονιάς μας (Φλεβάρης 80) disco Stales, δεύτερο πάρτι disco Points (Απρίλης 81)
- Κοινή αποχή πανλαρισαϊκή, ακομμάτιστη με συμμετοχή όλων των Λυκείων.
- Έκδοση τόμου υπό τον τίτλο «ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ» και συμμετοχή παιδιών του τότε Γ4.

Συνάντηση συμμαθητώ ν του 2006

Συντάχθηκε απο τον/την easylogic.gr

Παρασκευή, 05 Ιούνιος 2009 09:07

Νομίζω ότι σαν χρονιά έχουμε δυναμικό και διάθεση για υλοποίηση ιδεών, π.χ. Ο Κώστας ο Φώλιας πρότεινε δημιουργία τράπεζας αίματος, στο πολιτικό νοσοκομείο Λάρισας.

Κλείνοντας θα σας καλέσω να υψώσουμε τα ποτήρια στην μνήμη των χαμένων – όχι για μας – συμμαθητών Δημήτρη Γιαννακόπουλου, Φώτη Χατζηβασιλείου, Κατσογιάννη Γιώργου, Ζαχαρούλη Αχιλλέα, Κουτσιαμπασούλη Γιώργου.